

Tolkningsfrågor

- 1) Vilken karaktär har akter som Europeiska kommissionen antar vid utövandet av sina befogenheter enligt förordningarna nr 2052/88 ⁽¹⁾, nr 4253/88 ⁽²⁾ och nr 4256/88 ⁽³⁾? [Utgör] dessa akter antagna av kommissionen med andra ord offentligrättsliga akter och ger de under alla omständigheter upphov till förvaltningsrättsliga tvister vad gäller sakfrågan? Utgör föremålet för Europeiska kommissionens utmätning hos tredje man således en privaträttslig fordran för det fall att den ursprungliga begäran, som tillgodoses genom utmätning, har sin grund i ett offentligrättsligt rättsförhållande som följer av Europeiska kommissionens ovannämnda akter[,] eller har ifrågasvarande akter privaträttslig karaktär och ger upphov till privaträttsliga tvister?
- 2) Med beaktande av artikel 299 FEUF, enligt vilken verkställigheten av Europeiska kommissionens akter som medför betalningsskyldighet för andra än medlemsstater ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i den medlemsstat inom vars territorium den sker, och med hänsyn tagen till den bestämmelse i samma artikel enligt vilken domstolarna i de berörda staterna ska vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på regelrätt sätt, på vilket sätt ska då de nationella domstolarnas behörighet fastställas i fråga om tvister som uppstår till följd av denna verkställighet för det fall att dessa tvister i nationell lagstiftning utgör förvaltningsrättsliga tvister vad gäller sakfrågan, det vill säga för det fall att ifrågasvarande rättsförhållande är offentligrättsligt?
- 3) Ska gäldenärens passiva saklegitimation vid verkställighet av akter som Europeiska kommissionen antar för att genomföra förordningarna nr 2052/88, nr 4253/88 och nr 4256/88 och som medför betalningsskyldighet för andra än medlemsstater [fastställas] mot bakgrund av nationell lagstiftning eller unionslagstiftningen?
- 4) Om den person som har en betalningsskyldighet till följd av en akt som Europeiska kommissionen antar för att genomföra förordningarna nr 2052/88, nr 4253/88 och nr 4258/88 är ett kommunalt bolag som sedan upplöses, ... är den kommun som äger bolaget då enligt ovannämnda förordningar ansvarig för betalningen av ifrågasvarande belopp till Europeiska kommissionen?

⁽¹⁾ EUT L 185, 15.7.1988, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 374, 31.12.1988, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 374, 31.12.1988, s. 25.

Överklagande ingett den 4 februari 2016 av GFKL Financial Services GmbH, vormalt GFKL Financial Services AG av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 19 april 2016 i mål T-620/11, GFKL Financial Services AG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-219/16 P)

(2016/C 222/10)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: GFKL Financial Services GmbH, vormalt GFKL Financial Services AG (ombud: advokaterna Dr. M Schweda, J. Eggers, Dr. M. Knebelberger, Dr. F. Loose)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och förbundsrepubliken Tyskland

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- i första hand upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal (nionde avdelningen) meddelade den 4 februari 2016 i mål T-620/11, i den del domen ogillades, och

ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut 2011/527/EU av den 26 januari 2011 om det statliga stöd C 7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom "KStG, Sanierungsklausel" ⁽¹⁾, ärende K(2011) 275,

- i andra hand, upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal (nionde avdelningen) meddelade den 4 februari 2016 i mål T-620/11, i den del domen ogillades, och återförvisa målet till tribunalen,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har genom sitt överklagande kritiserat tribunalens kvalificering av bestämmelsen om företagsrekonstruktion (Sanierungsklausel) i 8c § stycke 1a KStG som selektivt stöd.

Klaganden har till stöd för överklagandet anfört två grunder:

Den första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

Sanierungsklausel utgör inte en selektiv åtgärd och utgör därför inte något stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

- Tribunalen har felaktigt utgått ifrån att undantagsbestämmelsen i 8c § stycke 1 KStG, enligt vilken möjligheten som normalt föreligger att överföra underskott försvinner vid vissa fall av andelsförvärv, utgör en del av referenssystemet. I själva verket utgör denna bestämmelse ett undantag från referenssystemet. Referenssystemet består i den generella möjligheten att överföra underskott till kommande beskattningsperioder.
- Sanierungsklausel har för övrigt allmängiltig karaktär, eftersom den inte medger någon selektiv fördel. Det föreligger väsentliga skillnader mellan företag i svårigheter, som omfattas av Sanierungsklausel, och alla andra företag, i synnerhet ekonomiskt sunda företag, vilket innebär att dessa båda grupper av företag inte befinner sig i en jämförbar situation. Dessutom har tribunalen grundat sin prövning av huruvida det föreligger en jämförbar situation på ett teoretiskt scenario. Den referensgrupp som tribunalen använt förekommer praktiskt taget aldrig i den rättsliga verkligheten.
- Vidare gynnar Sanierungsklausel inte "vissa företag eller viss produktion". Sanierungsklausel är potentiellt tillgänglig för alla företag och utesluter från början inte någon grupp av företag. Bestämmelsen rör inte ett företags "särskilda karaktär", utan rör en ekonomisk transaktion, det vill säga förvärv för rekonstruktion.
- Sanierungsklausel kan även motiveras med hänsyn till det tyska skattesystemets art och allmänna ändamål. Bestämmelsen innebär ett genomförande av grundläggande principer i den tyska bolagsskatterätten, nämligen principen om underskottsavdrag, principen om att skatt ska betalas efter betalningsförmåga samt det allmänna beskattningens ändamålet att säkerställa hållbara skatteintäkter.

Den andra grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Tribunalens dom strider mot den unionsrättsliga principen om skydd för berättigade förväntningar. Det påstådda förhållandet att Sanierungsklausel ska anses utgöra stöd var nämligen inte synbart ens för en mycket uppmärksam näringsidkare. Liknande bestämmelser i Tyskland eller i andra EU-medlemsstater har tidigare av kommissionen inte ansetts strida mot reglerna om statligt stöd.

(¹) EUT L 235, s. 26.

Överklagande ingett den 2 maj 2016 av Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 19 februari 2016 i mål T-53/14, Ludwig-Bölkow-Systemtechnik mot kommissionen

(Mål C-250/16 P)

(2016/C 222/11)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (ombud: juristen M. Núñez Müller)